

Документ за разглеждане в заседание

A8-0392/2018

26.11.2018

ДОКЛАД

относно годишния доклад относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност (2018/2097(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: Дейвид Макалистър

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ	3
МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО	14
ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ	16
ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ.....	17

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно годишния доклад относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност (2018/2097(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност,
 - като взе предвид членове 21 и 36 от Договора за Европейския съюз (ДЕС),
 - като взе предвид Устава на Организацията на обединените нации,
 - като взе предвид Заключителния акт от Хелзинки от 1975 г., публикуван от Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ),
 - като взе предвид Северноатлантическия договор,
 - като взе предвид съвместната декларация относно сътрудничеството между ЕС и НАТО от 10 юли 2018 г.,
 - като взе предвид декларацията на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) относно политическата отчетност,
 - като взе предвид Глобалната стратегия на Европейския съюз за външната политика и политиката на сигурност от 2016 г.,
 - като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и върховния представител на Съюза по въпросите на външната политика и политиката на сигурност от 7 юни 2017 г. относно „Стратегически подход за устойчивост във външната дейност на ЕС“ (JOIN(2017)0021),
 - като взе предвид член 52 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A8-0392/2018),
- А. като има предвид, че средата на ЕС по отношение на сигурността е понастоящем по-нестабилна, непредвидима, сложна и двусмислена от когато и да било след края на Студената война, изправена пред междудържавни конфликти, природни бедствия, тероризъм, провалени държави, кибератаки и хибридни войни; като има предвид, че настоящите политики на ЕС може вече да не бъдат достатъчни за насърчаването на стабилно и проспериращо съседство; като има предвид, че ЕС носи все по-голяма отговорност да гарантира собствената си сигурност, като същевременно защитава своите интереси и ценности;
- Б. като има предвид, че външната дейност на ЕС оказва пряко въздействие върху живота на нашите граждани, както в рамките на Европейския съюз, така и извън него, било то чрез подкрепа за мира, икономическото сътрудничество,

сигурността и стабилността в нашите граници или извън тях, чрез предотвратяването на кризи, преди те да се случат, тяхното управление за избягване на отрицателни вторични последици или улесняване на мирното разрешаване на конфликти;

- В. като има предвид, че населението на ЕС намалява и по прогнози ще представлява едва 5% от световното население около 2050 г. в сравнение с 13% през 1960 г.;
- Г. като има предвид, че по прогнози повече от половината от нарастването на световното население до 2050 г. ще бъде в Африка, където се очаква да живеят 1,3 милиарда от допълнителните 2,4 милиарда души на планетата; като има предвид, че концентрацията на този растеж в някои от най-бедните страни ще доведе до поредица от нови предизвикателства, които, ако не бъдат овладени още от сега, ще имат разрушителни последици както за засегнатите държави, така и за Съюза;
- Д. като има предвид, че до 2050 г. е възможно Китай, САЩ и Индия да се превърнат във водещите в света икономически сили, с още по-голямо политическо влияние, като – в едно дългосрочно преразпределение на икономическа и политическа тежест – нито една от най-големите икономики в света няма да бъде държава — членка на ЕС, и че следователно Съюзът ще се изправи пред значително променен световен баланс, което ще изисква подновени усилия за укрепване на съществуващите институции за глобално управление;
- Е. като има предвид, че новият световен ред се характеризира във все по-голяма степен с асиметрия, като многобройни недържавни участници разширяват влиянието си през последното десетилетие, от НПО, защитаващи правата на човека, справедливата търговия и устойчивото управление на природните ресурси, до транснационалните корпорации, които оказват влияние върху правителствената политика, или активистите в контекста на социалните медии, които призовават за демократични промени; като има предвид, че международни групи за организирана престъпност и терористични организации се опитват да подкопаят демократичните принципи; като има предвид, че въпреки това многостранното сътрудничество, към което Европа е дълбоко привързана, все повече се поставя под въпрос, но все още нито един нов държавен или недържавен участник не е в състояние да наложи своя светоглед като неоспорим;
- Ж. като има предвид, че глобализацията води до по-голяма взаимозависимост, като решенията, взети в Пекин или Вашингтон, имат пряко въздействие върху живота ни; като има предвид, че на свой ред взаимната зависимост води до положение, в което глобалното обществено мнение осъзнава необходимостта от намиране на транснационални решения за справяне с трансграничните проблеми, както и за подобряване на глобалното управление от страна на многостранните организации;
- З. като има предвид, че почти една четвърт от световното население живее в нестабилни държави или общества; като има предвид, че последните все повече представляват благодатна почва за социално-икономическо неравенство, което, заедно с изменението на климата, е непосредствено предизвикателство за стабилността, демокрацията и мира;
- И. като има предвид, че водещата роля и влияние на ЕС в световен план беше

отслабена в резултат на финансовата криза, управлението на безпрецедентната криза с мигрантите и бежанците, нарастващия евроскептицизъм, умножаването на кризите в непосредствена близост до нас, липсата на последователност във външната политика, нарастването на скептицизма на европейското обществено мнение относно проекцията на силата в чужбина и липсата на действителна стратегическа автономност на ЕС, в резултат на което се наблюдава тенденция по-скоро да се реагира на събитията, отколкото да се играе водеща роля в тях; като има предвид, че въпреки това ЕС остава световен лидер по отношение на регулаторните стандарти;

- Й. като има предвид, че някои западни демокрации стават по-уязвими, протекционистки и съсредоточени върху себе си и се приближават към крайни позиции в момент, когато многостранното сътрудничество е единственият начин да се отговори ефективно на глобалните предизвикателства; като има предвид, че други глобални сили, като например Китай или Русия, се стремят да запълнят този вакуум, като оспорват, вместо да приемат съществуващото глобално управление, основано на международното право; като има предвид, че горепосочените държави имат различен подход към сътрудничеството за развитие, което не е обвързано с напредъка в областта на правовата държава или други демократични реформи;
- К. като има предвид, че Съвместният всеобхватен план за действие (СВПД) с Иран е значимо многостранно постижение по пътя към стабилен и мирен Близък изток; като има предвид, че решението на президента Тръмп да се оттегли от СВПД и да наложи вторични санкции на европейските дружества, извършващи легитимна стопанска дейност с Иран, буди дълбоко съжаление и подкопава европейския икономически суверенитет, което подчерта особено проблематичната зависимост на ЕС от системата за търговия с долари; като има предвид, че ЕС и неговите държави членки отново потвърдиха своя ангажимент по отношение на СВПД и предприеха мерки за гарантиране на законните европейски икономически интереси;
- Л. като има предвид, че ИДИЛ, Ал Кайда и други международни терористични организации все още представляват сериозна заплаха за Европа и нациите по света;
- М. като има предвид, че европейската сигурност се основава на амбицията за обща стратегическа автономност, както се подчертава в Глобалната стратегия на Съюза; като има предвид, че една амбициозна, надеждна и ефективна обща външна политика трябва да бъде подкрепена от адекватни финансови ресурси и средства и трябва да се основава на съгласуван, навременен и последователен подход на държавите членки;
- 1. подчертава, че е назрял моментът Европейският съюз да поеме съдбата си в своите собствени ръце; счита, че ЕС трябва да поеме ролята си на пълноправна, суверенна политическа и икономическа сила в международните отношения, която спомага за разрешаването на конфликти в световен мащаб и насочва глобалното управление; поради това подчертава, че е необходима една наистина обща европейска външна политика и политика на сигурност, основана на стратегическа

автономност и интеграция, включително по отношение на способностите, в областта на промишлеността и операциите, за насърчаване на нашите общи интереси, както и на нашите принципи и ценности;

2. изразява убеждение, че нито една отделна държава — членка на ЕС, не може сама да отговори ефективно на днешните глобални предизвикателства; счита, че чрез обединяване на своята тежест в рамките на ЕС държавите членки могат да упражняват на световната сцена влияние, което иначе не биха имали; изразява убеждение, че 28-те държави членки, работейки заедно за постигане на последователни и обединени позиции и представляващи 500 милиона граждани, разполагат с по-голямо влияние в контекста на международни преговори, за насърчаване на правата на човека и отчетността, както и в определянето на международни регламенти и политически, демократични, екологични, социални и икономически стандарти; освен това счита, че под закрилата на социалния модел на ЕС, глобализацията може да представлява възможност за гражданите на ЕС, а не заплахата, възможност, която трябва да бъде ясно и положително представена от европейските и националните лидери;
3. изразява съжаление относно факта, че твърде често държавите членки отдават приоритет на своите национални интереси, независимо от възможните последици на европейско равнище, като по този начин подкопават единството, последователността и ефективността на ЕС и съответно доверието в него като фактор от световно значение; призовава за по-добро разделение на отговорностите, по-голяма солидарност и засилена координация между ЕС и неговите държави членки; припомня необходимостта външните политики на Съюза да бъдат съгласувани помежду си и с останалите политики, които имат външно измерение, както и да бъдат съгласувани с международните партньори; счита, че доброто сътрудничество между държавите членки е от съществено значение за запазване на нашата демокрация, нашите общи ценности, нашата свобода, както и на нашите социални и екологични стандарти; подчертава необходимостта от разширяване на сътрудничеството между държавите членки, партньорските държави и международните организации;
4. припомня, че когато 28-те държави членки се вземат като цяло, ЕС е най-голямата икономика в света с над половин милиард души, както и че еврото е втората най-важна резервна валута; подчертава, че въз основа на колективния принос на институциите на ЕС и на отделните държави членки, ЕС е също така лидер като донор на помощ за развитие в световен мащаб;
5. подчертава, че европейският подход към външните отношения се характеризира с:
 - насърчаване и закрила на всеобщи ценности като мира, демокрацията, равенството, принципите на правовата държава и зачитането на правата на човека и основните свободи, включително правата на малцинствата;
 - ангажимент за многостранно сътрудничество и основан на правила международен ред, с подкрепата на системата на ООН и регионални организации, ОССЕ;

- акцент върху предотвратяването и управлението на конфликти, посредничеството, мирното разрешаване на конфликти, изграждането на мира и изграждането на институции;
 - насърчаване на устойчивото развитие, помощ и икономическо сътрудничество, справедлива търговия, благоприятни за климата споразумения и алтернативни източници на енергия;
6. подчертава, че трябва да остане верен на своите принципи на демокрация, права на човека и върховенство на закона, залегнали в Договорите; подчертава, че е важно да се извърши оценка доколко насърчаването на тези принципи в трети държави е било успешно, и да се прецени доколко има пространство за по-нататъшно усъвършенстване; подчертава, че репутацията на ЕС като защитник на тези принципи може да бъде запазена само ако той гарантира, че същите тези принципи биват защитени и спазвани във всички негови държави членки;
7. освен това насърчава обмисляне на политиката на принципа „по-малко за по-малко“, по отношение на онези държави, при които има отстъпление по отношение на управлението, демокрацията и правата на човека; счита, че ЕС следва да използва по-ефективно своите инструменти в областта на външната политика, включително инструментите за търговия и развитие, като двустранните споразумения с трети държави, в случаи на нарушения на демократичните стандарти и правата на човека, като гарантира по-специално, че нито едно споразумение няма да бъде ратифицирано, докато не бъдат изпълнени критериите по отношение на правата на човека; призовава ЕС и държавите членки да приемат предписания относно богатството с неизяснен произход за справяне с корупцията в трети държави; припомня, че икономическите санкции са мощен инструмент на дипломацията, основана на принудителни мерки; посочва, че в някои случаи позиции в областта на външната политика, приети от Европейския парламент, нямат последващи действия на равнище ЕС и настоява пред Съвета и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) да им бъде обърнато по-голямо внимание;
8. призовава ЕСВД, Комисията, Съвета и отделните държави членки да действат стратегически като следват интегриран подход и като използват всички средства, с които разполагат, включително търговията, развитието, дипломатически, граждански и военни инструменти в рамките на ОПСО, както и стратегическа комуникация и публична дипломация за укрепване на геополитическото влияние на ЕС и за цялостния му имидж по света, както и за защита на неговите интереси, включително чрез засилване на икономическия суверенитет и стратегическата автономия на ЕС; подчертава взаимното допълване, които екологичната, културната, академичната дипломация, както и други форми на „алтернативна“ дипломация могат да имат в този процес;
9. призовава да бъдат предоставени достатъчни финансови ресурси за външната дейност на ЕС в следващата многогодишна финансова рамка (МФР) (2021—2027 г.), а ЕС да съсредоточи ресурсите си върху стратегическите си приоритети; припомня важната роля на външните финансови инструменти на ЕС за постигането на интересите на външната политика на ЕС; подчертава значението

на укрепването на съгласуваността, ефективността, способността за реагиране и гъвкавостта на инструментите за външно финансиране; подчертава необходимостта от адекватно включване на Парламента в контрола и стратегическото управление на инструментите; счита, че нарастващите предизвикателства в съседните на ЕС държави и извън тях изискват значително увеличаване на бюджетните кредити за външни действия, както и значително укрепване на гражданските мисии на ОПСО;

10. призовава ЕСВД да развива „коалиции по определени въпроси“ с държави със сходни виждания, да подкрепя и насърчава основан на правила международен ред, многостранния подход и свободната и справедлива търговия, както и да търси съвместни решения на глобалните предизвикателства, включително променящия се баланс на силите; призовава ЕСВД да се ангажира с новите бързо развиващи се сили за осигуряването на глобални обществени блага като мира и сигурността, включително чрез съвместна работа по операции за предотвратяването и управлението на кризи в целия свят, смекчаване на последиците от изменението на климата, включително устойчивото управление на природните ресурси, чист въздух и вода и незамърсени земи, както и закрила и насърчаване на правата на човека и на финансовата стабилност; припомня значението на междупарламентарните отношения в подкрепа на тези цели;
11. осъжда многократното използване от страна на Русия на нейното право на вето в Съвета за сигурност на ООН и счита, че това подкопава международните усилия за мир и разрешаване на конфликтите; отбелязва, че блокирането на решения в Съвета за сигурност на ООН възпрепятства предприемането на действия от страна на международната общност за предотвратяване и разрешаване на кризи; отново призовава държавите членки да подкрепят реформите в състава и функционирането на Съвета за сигурност; подчертава, че ЕС е ангажиран с укрепването на международната роля на ООН;
12. отбелязва, че ЕС изигра важна роля за деескалацията и разрешаването на кризи в областта на външната политика, а именно когато някои държави членки поеха инициативата под егидата на Съюза като цяло, като в случая на „нормандския формат“ или преговорите във формат ЕС3+3 с Иран; счита, че при засилването на сътрудничеството в областта на сигурността и отбраната в дългосрочен план, създаването – по целесъобразност – на коалиции ad hoc между държавите членки, които могат да се намесят бързо в отговор на международни кризи би могло да направи външната дейност на ЕС по-гъвкава и реактивна в краткосрочен план за справяне с променящите се обстоятелства, чрез намаляване на натиска за постигане на всеобщ консенсус сред държавите членки;
13. приветства нарастващата роля на ЕС, включително на неговите граждански и военни мисии по линия на ОПСО, в опазването на мира, предотвратяването на конфликти, укрепването на международната сигурност и възстановяването след конфликти, като средство за осигуряване на траен мир; припомня по-успешното разрешаване на конфликти, когато жените имат официална роля в процеса, и призовава за нарастване на тяхното участие в такива мисии;
14. разбира, че близостта на заплахите определя политическите приоритети; при все

това призовава всички държави членки да спазват принципа на солидарност, залегнал в Договорите (член 80 от Договора за функционирането на Европейския съюз) и да предприемат необходимите съвместни действия за справяне с миграционната криза, така както всички държави членки отговориха със солидарност на предизвикателствата, свързани със завръщането на една активна Русия, и с Китай, в контекста на икономическите връзки и сигурността; освен това вярва, че настоящите кризи подложиха на изпитание желанието на държавите членки да си сътрудничат по-ефективно за справяне с общите предизвикателства; призовава за допълнителна хуманитарна помощ и подкрепа за засегнатото от конфликта население;

15. подчертава, че вътрешната и външната сигурност са все по-тясно свързани; подчертава необходимостта от засилване на вътрешната устойчивост на ЕС спрямо външни намеси и от установяване на обща стратегия с международните партньори, както по отношение на опазването на критичната инфраструктура, така и на основните институции и отличителни белези на нашите демокрации; подкрепя Комисията и ЗП/ВП за по-нататъшното подобряване на устойчивостта на ЕС като част от стратегията за намаляване на риска от терористични атаки, и по-специално джихадисткия тероризъм, като едно от основните предизвикателства, пред които е изправена обществената сигурност в ЕС днес, радикализацията, незаконната миграция, многократното използване на химически оръжия, пропагандата, кампаниите за дезинформация онлайн и офлайн, руските опити за извършване на кибератаки и намеса по време на кампании за избори и референдуми и други хибридни заплахи, които изискват бързо, решително и координирано противодействие; подчертава, че следва да бъдат взети всички възможни мерки, за да се избегне всякаква намеса в изборите за Европейски парламент през 2019 г.;
16. изтъква факта, че трансатлантическото партньорство е изправено пред значителен брой предизвикателства и смущения в краткосрочен план, но въпреки това продължава да бъде необходимо за сигурността и просперитета от двете страни на Атлантическия океан; изразява съжаление относно постепенното оттегляне на САЩ от многостранния, основан на правила световен ред, и по-специално тяхното оттегляне от Парижкото споразумение, Съвместния всеобхватен план за действие (СВПД), Споразумението за Транс-тихоокеанско партньорство (ТТП) и Съвета на ООН по правата на човека, прекратяването на финансирането за Агенцията на ООН за подпомагане и работа на бежанците от Палестина в Близкия изток (UNRWA) и различни други агенции на ООН и международни форуми, както и за операции за опазване на мира, и техните атаки срещу Международния наказателен съд (МНС); призовава ЕС да покаже единство, решителност и пропорционалност в отговора си на подобни решения, да потвърди отново пълната си подкрепа за СВПД, да осигури осезаеми икономически резултати с Иран и да защити европейските дружества, инвестиращи в Иран, от санкциите на САЩ; призовава освен това ЕС да засили усилията си за дипломация в областта на климата и да включи спазването на Парижкото споразумение във всички споразумения за търговия и инвестиции;
17. подчертава, че инвестирането в стабилността и просперитета на Западните Балкани трябва да продължи да бъде основен приоритет за Европейския Съюз;

отново потвърждава, че европейската перспектива за страните от Западните Балкани трябва да доведе до пълноправно членство на съответните държави, при условие че са изпълнени всички критерии; подчертава, че процесът на разширяване се основава на постиженията, почиващи на строги и справедливи условия в съответствие със строгото прилагане на критериите от Копенхаген, и трябва да не зависи от нищо друго освен от конкретните резултати, постигнати от всяка отделна държава по въпроси като корупцията, практиките за пране на пари, прозрачността и независимостта на съдебната система; отново изразява значението — през целия този процес — на насърчаването на реформите, необходими за създаването на основаващ се на правила и сътрудничество политически и икономически международен ред, съсредоточен върху върховенството на закона, зачитането на правата на човека, и по-специално правата на малцинствата, помирението и добросъседските отношения, сигурността и миграцията, устойчивото социално-икономическо развитие, транспорта и енергийната свързаност, опазването на околната среда и програмата в областта на цифровите технологии;

18. признава значението на стабилността на Източното партньорство за стабилността на самия Съюз и насърчава развитието на все по-тесни отношения с държавите от Източното партньорство; призовава Комисията и ЕСВД да продължат да използват трансформиращата сила на ЕС по неговите източни граници, като укрепват икономическите контакти и свързаността, използвайки споразуменията за търговия и инвестиции, достъпа до единния пазар и засилените контакти между хората, включително чрез улесняване и либерализация на визовия режим, когато бъдат изпълнени всички условия, като стимули за насърчаване на демократичните реформи и за приемане на европейските правила и стандарти; освен това призовава ЕСВД да наблюдава демократичните процеси в непосредствено съседство и да гарантира, че демократичният прогрес няма да бъде спрял или върнат обратно;
19. отново заявява ангажимента на ЕС да подкрепя суверенитета, независимостта и териториалната цялост на своите партньори; подчертава необходимостта да се обърне внимание на всички замразени конфликти в съответствие с международното право, норми и принципи, да се увеличи подкрепата за лицата, живеещи в зоната на конфликта, вътрешно разселените лица и бежанците, както и да се противодейства на опитите за дестабилизация от трети държави, и по-специално Русия; отново осъжда незаконното анексиране на Крим от страна на Русия и военната намеса в Източна Украйна; призовава за продължаване на усилията за гарантиране на прилагането на договореностите от Минск и призовава санкциите на ЕС срещу Русия да бъдат разширени, докато тя не изпълни горепосочените договорености; осъжда освен това продължаващата милитаризация и влошаването на сигурността и хуманитарното положение в окупираните грузински територии Абхазия и Цхинвали/Южна Осетия и призовава Русия да изпълни своите задължения съгласно Споразумението за прекратяване на огъня от 2008 г., постигнато с посредничеството на ЕС;
20. припомня, че Средиземно море е границата между регионите, маркирани от най-голямо неравенство, в света; отново изтъква неотложната необходимост от насърчаване на справедливото икономическо и социално развитие на

южносредиземноморския басейн и Африка на юг от Сахара и от оказване на помощ на държавите за справяне с първопричините за нестабилността, като например въоръжените конфликти, недемократичното и неефективно управление, корупцията и изменението на климата, чрез създаване на местни икономически възможности, особено за младите хора и жените и по-специално в държавите на произход на мигрантите, чрез ангажиране със съответните участници по места и с участието на местните общности; отбелязва предложението на председателя на Комисията Юнкер за изграждане на нов алианс за устойчиви инвестиции и работни места между Европа и Африка, както и неговата инициатива за прерастването на различните евро-африкански търговски споразумения в едно споразумение за свободна търговия между двата континента, което може да бъде успешно единствено ако бъде представено като икономическо партньорство между равни и ако бъде създадена благоприятна за предприемачеството и инвестициите среда; настоятелно призовава ЕС да използва други механизми на политиката за съседство за задълбочаване на сътрудничеството между Съюза, държавите партньорки от южното съседство и ключовите регионални участници, по регионални въпроси, като сигурността, енергетиката и борбата с изменението на климата; отново заявява подкрепата си за зоната на стабилизация на ЕС по линия на ОПСО и призовава за нейното укрепване;

21. подчертава, че ЕС трябва да играе водеща роля в Близкия изток и в Персийския залив, чрез своята решителна мека сила и пълното прилагане на всички разпоредби на всички съществуващи споразумения за асоцииране; изразява дълбоко съжаление във връзка с решението на правителството на САЩ за преместване на американското посолство в Израел от Тел Авив в Йерусалим; призовава ЕС да бъде движеща сила за възстановяването на реален мирен процес в Близкия Изток, насочен към решение, основано на съществуването на две държави; отново потвърждава първостепенната роля на ръководения от ООН Женевски процес при решаването на конфликта в Сирия, в съответствие с Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН; осъжда подкрепата на Русия и Иран за режима на Асад, неговите военни престъпления и престъпления срещу човечеството, и призовава ЕС и държавите членки да направят всичко възможно, за да се сложи край на престъпленията срещу сирийския народ и преди всичко срещу използването на химическо оръжие срещу него;
22. подчертава, че укрепването на регионалната сигурност в Индо-тихоокеанския регион е от критично значение за интересите на ЕС и неговите държави членки; призовава всички заинтересовани страни в региона да се справят с различията чрез мирни средства и да се въздържат от предприемането на едностранни действия за промяна на статуквото, включително в Източнокитайско и Южнокитайско море, с цел да се гарантира регионалната сигурност; насърчава бързото възобновяване на двустранните преговори между Китай и Тайван и отново изразява подкрепата си за пълноценното участие на Тайван в международни организации, механизми и дейности; подкрепя мерките за задълбочаване на отношенията между Европейския съюз и неговите държави членки и партньорите в Азия и насърчава икономическото и дипломатическо сътрудничество и сътрудничеството в областта на сигурността;
23. след провеждането на последните президентски и парламентарни избори в

региона отново потвърждава ангажимента си да продължи да изгражда силни отношения с държавите от Латинска Америка, като насърчава защитата на демокрацията, принципите на правовата държава и правата на човека, като основа за по-дълбока интеграция и сътрудничество; изразява сериозната си загриженост относно липсата на зачитане на демокрацията, правата на човека и върховенството на закона в Куба, Никарагуа и Венецуела; отбелязва със загриженост развитието на изборите в Бразилия и изразява надежда, че новото правителство ще остане вярно на пътя на демокрацията и принципите на правовата държава; приветства усилията на всички заинтересовани страни в мирния процес в Колумбия; отново изразява пълната си подкрепа за този мирен процес и ефективното му прилагане;

24. счита, че въпреки тяхната значимост меката сила и институционалното изграждане сами по себе си не могат да бъдат достатъчни, за да се упражнява влияние в свят, в който силовата политика и „твърдата сила“ са все по-важни; счита, че ефективността на външната политика на ЕС в крайна сметка ще зависи до голяма степен от ефективната комбинация на инструменти за твърда и мека сила, включително открит диалог, от неговата способност да дава води чрез примера си, както и от ресурсите и способностите, използвани в нейна подкрепа, включително подходящи финансови ресурси, ефективно многостранно сътрудничество, комбинация от мека сила и надеждна твърда сила, обединяване на военни способности и готовността на държавите членки да делегират процеса на вземане на решения в този контекст, както и да работят с НАТО и други държави със сходни възгледи;
25. приветства засиленото сътрудничество в областта на отбраната между държавите — членки на ЕС, и стъпките, предприети за увеличаване на военната автономия на ЕС, а именно създаването на единен европейски команден център в Брюксел за мисии за военно обучение на ЕС и премахването на пречките пред разгръщането на бойните групи на ЕС; счита, че установяването на постоянно структурирано сътрудничество (ПСС) по проекти в областта на отбраната и Координираният годишен преглед на отбраната ще помогне на държавите членки да задълбочат своето сътрудничество в областта на отбраната и да изразходват по-ефективно своите бюджети за отбрана; приветства предложението на ЗП//ВП за Европейски механизъм за подкрепа на мира и новата рамка за гражданските мисии по линия на ОПСО, както и ангажимента за напредък по отношение на военната мобилност с цел постигане на по-голяма на европейска стратегическа автономност, включително чрез Европейската инициатива за намеса; счита, че развитието на силна отбранителна промишленост укрепва технологичната независимост на ЕС, включително чрез насърчаването на единен пазар за продукти на киберсигурността, за които е необходимо капацитетът на ЕС да се увеличи;
26. счита, че способността за изпращане на граждански експерти и военни сили в контекста на конфликти по света с цел насърчаване на мира и стабилността е основна предпоставка за превръщането на ЕВ в надеждна политическа сила, способна да структурира превенцията на въоръжени конфликти, прилагането на мирни споразумения и стабилизацията на крехки следконфликтни ситуации; призовава ЕСВД и държавите членки да развият достатъчни граждански и военни

способности, обхващащи целия спектър от сухопътни, въздушни, космически, морски и кибернетични способности, и да работят за създаването на правно обвързващ инструмент относно напълно автономните оръжейни системи, за защита на целите на Договора; подчертава значението на продължаващото сътрудничество между Европейския съюз и НАТО, както се подчертава в глобалната стратегия на ЕС и в съвместната декларация на ЕС и НАТО; подчертава, че допълнителното насърчаване на Съюза за отбрана следва да допълва целите на външните отношения на ЕС;

27. подчертава, че разработването на нови формати, като например Съветът за сигурност на ЕС, за което се застъпват канцлерът Меркел и президента Макрон, и на нови начини за по-тясна координация в рамките на ЕС и с международни органи, би могло потенциално да улесни и направи по-ефикасен процеса на вземане на решения в областта на ОВППС; счита, че успоредно със създаването на тези структури би трябвало да се разработят механизми за гарантиране на техния демократичен контрол;
28. подкрепя дебатите в рамките на ЕС относно нови формати, включително предложението, представено от председателя на Комисията Юнкер в неговата реч за състоянието на Съюза на 12 септември 2018 г. за преминаване към гласуване с квалифицирано мнозинство в конкретни области на ОВППС, в които Договорите понастоящем изискват единодушие, а именно въпросите, свързани с правата на човека, санкциите и гражданските мисии; насърчава държавите членки да проучат начините, по които те могат да действат по-ефективно в контекста на ОВППС и ОПСО; счита, че използването на квалифицирано мнозинство би дало възможност на ЕС да действа по-решително, бързо и ефективно; призовава Европейския съвет да възприеме тази инициатива, като използва клаузата за преход (член 31, параграф 3 от ДЕС); насърчава Европейският съвет да разгледа въпроса за разширяване на използването на гласуването с квалифицирано мнозинство в областта на ОВППС като част от по-широк дебат относно използването на гласуването с мнозинство в политиките на ЕС; признава необходимостта от търсене на творчески решения за бъдещо сътрудничество между Европейския съюз и Обединеното кралство в областта на ОВППС и ОПСО, като се имат предвид принципите, изложени в неговата резолюция от 14 март 2018 г. относно рамката на бъдещите отношения между ЕС и Обединеното кралство;
29. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на държавите членки.

МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО

относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност ((ОВППС) 2018/2097(INI)) – комисия по външни работи, докладчик: Дейвид Макалистър

Мнение на малцинството, внесено от членовете на ЕП Сабине Лъзинг и Мигел Урбан Креспо от групата GUE/NGL

Настоящият доклад се ръководи от страха от загубата на водещо икономическо и геостратегическо положение. От една страна, докладът се застъпва за сътрудничество и многостранен подход и разглежда социално-икономическите неравенства като причина за нестабилност и конфликти, но от друга страна, той призовава държавите членки и институциите на ЕС да използват всички инструменти, включително военни, за засилване на геополитическото си влияние и защита основно на своите икономически интереси.

Възразяваме срещу доклада, тъй като в него:

- се говори за мирно и дипломатическо разрешаване на конфликтите, но се препоръчва използването на твърда сила и военни средства и се подкрепя развитието на силна отбранителна промишленост; се приветства наличието на европейска сила за намеса, изисква се увеличаване на финансирането на отбранителни способности и подкрепя разгръщането на бойните групи на ЕС;
- се изисква отмяната на принципа на единодушие в Съвета по въпросите на ОВППС, насърчава се вземането на решения с квалифицирано мнозинство и се поддържа идеята за Съвет за сигурност на ЕС;
- не се следва резолюцията на ЕП за забрана на смъртоносните автономни оръжия
- се подкрепя задълбоченото сътрудничество в областта на отбраната, финансирано от ЕС постоянно структурирано сътрудничество, военната мобилност за сметка на граждански политики и проекти,
- се подкрепя предложението Европейски механизъм за подкрепа на мира, който ще покрива всички разходи за военни операции, включително за разполагането, оборудването и трансфера на оръжия извън всякакъв парламентарен контрол, като по този начин одобрява факта, че това ще доведе до още по-голяма милитаризация на подхода на ЕС към конфликтите;

Настояваме:

- за пълно (включително ядрено) разоръжаване на равнище ЕС и на световно равнище;
- да не се отпуска военно финансиране от бюджета на ЕС; стриктно тълкуване на член 41, параграф 2 от ДЕС, който забранява използването на бюджета на ЕС за военни цели и отбрана;

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	21.11.2018
Резултат от окончателното гласуване	+: 38 -: 7 0: 11
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Bas Belder, Victor Boștinaru, Klaus Buchner, James Carver, Lorenzo Cesa, Georgios Eptideios, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule-Pēterse, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Wajid Khan, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Michel Reimon, Sofia Sakorafa, Anders Sellström, Alyn Smith, Jordi Solé, Dobromir Sośnierz, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, Charles Tannock, László Tőkés, Miguel Urbán Crespo, Ivo Vajgl, Anders Primdahl Vistisen
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Doru-Claudian Frunzuliță, Ana Gomes, Takis Hadjigeorgiou, Marek Jurek, Patricia Lalonde, Antonio López-Istúriz White, Gilles Pargneaux, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Marietje Schaake, Eleni Theoharous, Bodil Valero, Mirja Vehkaperä

ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

38	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Iveta Grigule-Pēterse, Patricia Lalonde, Javier Nart, Jozo Radoš, Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Mirja Vehkaperä
PPE	Michèle Alliot-Marie, Lorenzo Cesa, Michael Gahler, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Alojz Peterle, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Anders Sellström, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, László Tőkés
S&D	Victor Boștinaru, Eugen Freund, Doru-Claudian Frunzuliță, Ana Gomes, Wajid Khan, Arne Lietz, Andrejs Mamikins, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Gilles Pargneaux, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula

7	-
GUE/NGL	Takis Hadjigeorgiou, Sabine Lösing, Sofia Sakorafa, Miguel Urbán Crespo
NI	James Carver, Georgios Epitideios, Dobromir Sośnierz

11	0
ECR	Bas Belder, Marek Jurek, Charles Tannock, Eleni Theocharous, Anders Primdahl Vistisen
VERTS/ALE	Klaus Buchner, Barbara Lochbihler, Michel Reimon, Alyn Smith, Jordi Solé, Bodil Valero

Легенда на използваните знаци:

+ : „за“

- : „против“

0 : „въздържал се“